

PENTRU CEI CARE CRED CĂ E PEA DEVREME ...

„Căci lupta noastră nu este împotriva trupului și a sângelui, ci împotriva începătorilor, împotriva stăpânilor, împotriva stăpânilor întinericului acestui veac, împotriva duhurilor răutății, care sunt în văzduh.” Efes. 6.12

„Celui ce biruiește îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu, precum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui. Cine are urechi să audă ceea ce Duhul zice Bisericii.” Apoc. 3.21

„Ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-si pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul, în schimb, pentru sufletul său?” (Marcu 8, 36-37)

Ostași ai lui Hristos și frați Întru Domnul,

Tot auzim în jur: „liniște..., nu deranjați, e prea devreme acum..., stați liniștiți..., să se ocupe mai marii noștrii de acestea..., nu e treaba noastră..., lăsați pe alții ..., da de ce vă grăbiți.. !”

Oare noi ne grăbim? Oare e chiar prea devreme, ca să câștigi un suflet, sau să îl pierzi?

Să aruncăm o privire în jur....! De unde atâta teamă și deznădejde, lașitate, frică...?

Unii au fost tulburați de intensificarea aparent bruscă, a propagandei împotriva creștinismului, în toate formele sale, lucru care i-a amărât și a dus la dorința de a nu mai vrea să distingă și să cunoască adevărul. Obosiți fiind de toate aceste semne de alarmă, de toate problemele zilnice, familiare, nemaifiind în stare să ducă aceste informații mult prea dure, uitând că Hristos este în mijlocul nostru și Proniază totul.

Dar lupta a început demult, războiul se desfășoară sub ochii noștrii!

Vrajmașul umblă racnind ca un leu, căutând pe cine să înghită, ...pentru că mai are puțin timp!

Profețiile Sfinților Păinți se împlinesc...! Vremurile s-au scurtat! Timpul e pe sfârșite...! Suntem în pragul instaurării religiei mondiale a Luciferismului...!

„Căci vremea este pe aproape!” spune Apocalipsa 1.3

Nu noi ne grăbim, frați creștini! Vrajmașul se grăbește, pentru că știe „că timp nu va mai fi ...!”

Suntem în înserarea ultimului veac apocaliptic..., aproape de miezul nopții, când Mirele va sosi!

Cine are urechi de auzit să audă; ochi de văzut, să vadă; și minte să priceapă; smochinul s-a uscat ... (omul neroditor, nereceptiv chemărilor cerești, ajuns la apusul rodirii duhovnicești).

Trâmbița a sunat numai pentru unii? De ce în Linia Întâi, sunt așa puțini?

Unde sunt Stâlpii Ortodoxiei, acum la vreme de cumpănă, unde sunt ierarhii, preoții, duhovnicii, teologii, ...etc, care să iasă în față și să apere dreapta credință Ortodoxă?

Ierarhii, teologii și mitropoliții greci; Părinții ruși, moldoveni, giorgieni, sârbi, (ÎPS Ierotheos Vlachos, Mitropolitul Atanasie de Limassol, P.S. LONGHIN, Prof. Dimitrios Tselengidis, Mitropoliții Serafim de Pireu și Andrei de Konita, Gheron Sava Lavriotul, Patriarhul Ilia al II-lea, Părintele Filothei Zervakos, Pr. Prof. Dr. Mihai Valică, Pr. Mihai Andrei Aldea, monahi, egumeni), numai ei sunt de părere că nu e prea devreme?

Doar acești Stâlpi ai Ortodoxiei vremurilor noastre au mai rămas? Numai ei au curajul să strige sus și tare: **„Fraților nu-s mai multe Biserici!”**

Hristos este în față și luptă în locul nostru cu „Mână Tare și cu Braț Înalt”.

Să devenim împreună-luptători cu îngerii și să Îl urmăm pe Hristos.

Așa cum îngerii nu se opresc niciodată din a-L cânta pe Ziditor, așa și noi să nu ne oprim din a ne întrece cu îngerii și chiar ai depășii! Pentru aceasta am fost chemați!

„Dumnezeu lucrează, iar omul transpiră” – spun Sfinții Părinți!

Nu suntem singuri, noi „cei care pe Heruvimi cu taină închipuim ...”, cei din Biserica Luptătoare, alături avem toate Puterile cele de sus ale Bisericii Triumfătoare care se roagă și mijlocesc pentru izbăvirea lumii:

- oștile fără de nr al îngerilor, arhanghelilor, serafimilor, heruvimilor, Sf Profeți, Dreptii, Protopărinții, apostolii, ierarhii, sfinții, patriarhii, preoții vrednici și monahii, martirii, mucenicii, zeci de mii de suflete, ale celor vii și adormiți...!

Niciodată nu e prea devreme ca să îl mărturisești pe Hristos! Așa cum rugăciunea trebuie să fie neîncetată, la fel și Mărturisirea. Este o datorie duhovnicească din dragoste pentru Dumnezeu, ca un foc nestins care îți aprinde inima, o sete nepotolită pentru Adevăr, Dreptate și Viață Veșnică, pe Calea cea strâmtă și cu chinuri.

Cum putem sta liniștiți în confortul unei vieți cotidiene, fără să luăm aminte:

Suntem în vremurile de pe urmă. Sunt semne vădite.

Prin urmare, suntem în anul 2016 - anul 7524 „de la facerea lumii”, precum spun Sfinții Părinți.

E sfârșitul veacului al VII-lea. Am intrat în al VIII-lea veac de la întemeierea lumii. Urgiile cele mai mari încep de-acum înainte. Așa scriu Sfinții Prooroci, așa scriu Sfinții Apostoli. Este așteptat Antihrist de către ucenicii săi. Dar apostolii lui Antihrist știu cum să se poarte ca să îngenuncheze adevărul, să îngenuncheze Ortodoxia. Cât timp va fi Ortodoxia la înălțime ei știu că nu poate împărăția lui Antihrist să guverneze, să conducă, și se osârduiesc cu fel de fel de meșteșugiri ca foarte cu înlesnire să vină Satana ca să conducă omenirea.

Ne aflăm în fața trădării lui Hristos și a neamului nostru creștin ortodox de 2000 de ani. Este o liniște morbidă, nimeni nu spune nimic despre acestea, toți se închid în cercul strâmt al problemelor cotidiene materiale și ateiste, ascunzându-și capul ca și struțul în fața prigoanei vrăjmașilor, care sunt uniți, în liberate, fraternitate și egalitate, în numele puterilor întunericului acestui veac apocaliptic a lui antihrist, care vine ca un tăvălug asupra creștinilor.

Este un sălbatic uragan al puterilor întunericului care își concentrează mânia lui catastrofală îndeosebi împotriva Ortodoxiei, cu o puternică dorință amenințătoare, de a o nimici și de a o face să dispară.

Așa cum Dumnezeu Lucrează cu fiecare dintre noi, taina mântuirii, tot așa și vrăjmașul lucrează: „*taina fărădelegii - taina minciunii*”, care rodește pe un teren prielnic, datorită împătimirii și dezbinării dintre oameni, dar mai ales în rândul Bisericii, la cel mai înalt nivel al ierarhiei! *Vai lor!*

Înțelegem că până la sfârșitul veacurilor, taina mântuirii va lucra cu putere, dar și taina fărădelegii își țese planurile ei, și cursele ei.

Precum se vede, credința, onoarea, cinstea și toate virtuțile creștine, au decăzut sunt habotnice și învechite sau demodate..., antice și de demult de pe vremea bunicii! Omenirea va șterge toate hotarele moralității, misiunea de înnebunire a omenirii, în numele iubirii și al libertății – prin armele utilizate de discipolii răutății, înaintează repede.

Se legiferează că păcatul este ceva bun și la loc de cinste..., toate patimile și fărădelegile săvârșite de oameni de la începuturi și până astăzi, se concentrează și se adună toate în acest veac de pe urmă, ajungându-se la apogeul răutății și lucrării lor în timpul lui antihrist.

Toate pregătirile au intrat în linie dreaptă, toți rabinii strigă că îl vor pe Mesia al lor, îl caută și îl așteaptă cu mare nerăbdare, acestea sunt certe, știute și declarate de ei pe toate canalele mass-media. Se fac încercări pe toate direcțiile, de a face răul mondial, pentru a păta și defăima Sfânta Biserică, Preacurat Trupul lui Hristos!

Acestea deja se întâmplă, sub ochii noștrii orbiți, de mintea încețoșată. Și la fel ca și poporul evreu, vrem să îl vedem pe Vițelul de aur, palpabil, credibil împătimirii noastre egoiste, care să ne orbească și să ne satisfacă egoul, cu frumusețea pierzătoare a unei lumi supuse deșertăciunii.

Nu îl dorim cu adevărat pe Dumnezeu, de aceea ochii noștrii rămân închiși și nu cerem stăruitor „Doamne să vad!”

În întunericul necredinței și al ateismului, pe tot pământul ard luminițele adevărului. Și vor fi prigoniți și strâmtorați dreptii slujitori și supuși hulelor de tot felul.

Slugile diavolului nu se vor sfii nici să ucidă, dacă va îngădui Dumnezeu unui cuvios să primească cununa mucenicească. Mulți vor fi ei, dreptii mucenici ai timpului de pe urmă! Dar cei de duh străin își vor aștepta conducătorul, pe antihrist. Și lor însă li se va mai oferi posibilitatea de a se salva, adică să-și dea seama cine este el, numai că puterea și banii le vor închide multora ochii.

Cumplite vremuri!

Se pare că s-au întors vremurile de dinainte de potop, cât timp de pocăință mai este...? Când ușile arcei se vor închide ..? Nu știm!

Pe atunci, asupra lumii, dănuia Cuvântul lui Dumnezeu: „Creșteți și vă înmulțiți“. Acum, însăși viața omenirii, esența sa, e îndreptată spre negarea harului și a lucrării lui Dumnezeu. Dar nici acesta nu este sfârșitul. Se merge spre înrobirea și încătușarea totală a minții umane „*încât se va spune binelui rău și răului bine*“. O mare înșelare, o fantomă, o iluzie, ca și acele „minuni“ diabolice, care vor avea loc în văzduh în vremea de apoi.

Dumnezeu L-a dat pe Fiul Său, Unul Născut, ca să ne scoată din robie, din robia păcatului și a patimilor, iar noi, ca evreii ieșiți din robia egipteană, cântim și vrem înapoi, în captivitate. Toți cei care se vor împotrivi acestei invazii drăcești vor fi declarați potrivnici ai libertății altora, înapoiați și persoane antisociale, fiindcă toate statele, în fruntea activităților lor, pun nu apărarea moralității, ci apărarea libertăților satanice.

Deoarece Harul se va lua, iar „*urâciunea pustirii va fi la loc de cinste*“, chiar pe masa Sfântului Altar, acolo unde nu se va mai aduce „*Jertfa cea fără de Sânge*“, ci se va săvârși „*jertfa fărădelegii*“ și a trădării lui Hristos, în fața întregii lumi în ovații idolatre. Antihristul va apărea ca un izbăvitor de neajunsurile sociale, cu toate că anume în acest scop se vor produce ele.

Dar... Învierea lui Hristos, a fost începutul prăbușirii puterii diavolului și a morții, omorârea morții și zdrobirea puterii iadului; de Care portarii iadului văzându-L s-au spăimântat și porțile de aramă s-au sfărâmat și încuietorile de fier s-au rupt.

Și Unul-Născut a strigat cu putere sufletelor care sufereau deopotrivă: „*Ieșiți...*“, le-a vestit și celor din iad, ca să-i slobozească pe aceia câți ar fi crezut, dacă El s-ar fi întrupat mai înainte și ar fi trăit în vremea vieții lor.

Când Hristos Se suia către ceruri la Înălțarea Lui, cetele îngerești ziceau una către alta:

„*Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul Cel tare și puternic, Domnul Cel tare în război. Ridicați, căpetenii, porțile voastre și vă ridicați porțile cele veșnice și va intra Împăratul slavei. Cine este acesta Împăratul slavei? Domnul puterilor, Acesta este Împăratul slavei*” Ps. 23

Astfel pregăteau slava Domnului. Atunci Domnul Hristos le-a dăruit Harul de a rămâne neschimbați!

Ce mari taine! Dacă îngerilor Domnul le-a dat harisma de a deveni din ce în ce mai buni și de a nu mai cădea, la fel și nouă care pe îngeri și pe heruvimi închipuim și suntem chemați la o viață îngerească, împreună moștenitori ai Împărăției lui Dumnezeu.

„**Precum în Cer așa și pe pământ..!**”

Astfel Domnul Hristos ne va da și nouă daruri și harisme duhovnicești, tuturor celor care au curajul mărturisirii. Deci Domnul a redeschis Raiul și pentru noi și a redat neamului omenesc locuința veșnică. Hristos lucrează și luptă în locul nostru, noi trebuie să Îl recunoaștem și să Îl urmăm așa cum a spus odinioară Apostolului Petru:

„**Tu Urmează Mie ...!**”, este la fel de actual și pentru noi.

Dacă dorești să trăiești zilele Împărăției lui Dumnezeu, căruia te-ai fâgăduit și căruia ți-ai dedicat viața, ca să trăiești împreună cu Hristos, atunci **URMEAZĂ-L!**

„**Vorbește Doamne că robul Tău ascultă!**”

Ascultă-L, când vorbește prin cei din jurul tău, nu fii închis la inimă ca un individ care trăiește în afara comuniunii cu Hristos, într-o lume de persoane false și individualiste, unite doar pentru scopul bunăstării materiale.

Sfântul Apostol Pavel spune despre slujirea preoției că nu se ia de la sine, ci din chemare:

„*Nimeni nu-și ia singur această cinste, ci Acela chemat de Dumnezeu ca și Aaron*” (Evrei 5, 4).

„*Nimeni nu poate să vină la Mine dacă nu-l va trage Tatăl, Care M-a trimis, și Eu îl voi învia în ziua de apoi!*” Ev. Ioan 6.44

Chemarea, însă, nu se datorează vredniciei umane, ci prin puterea harului, printr-o atracție mai presus de fire exercitată asupra omului. Astfel, cel chemat la această treaptă înaltă a slujirii preoțești trebuie să-I mulțumească neconținut lui Hristos, asemenea Sfântului Ignatie Teoforul înainte de martiriul său, pentru că „*a fost învrednicit a fi găsit în prețuirea lui Dumnezeu*”.

Preotul nu face nimic cu de la sine putere, ci pe toate le face prin Iisus Hristos – Izvorul Vieții și Lumina Lumii.

Cei care sunt Păstori, duhovnici și au Succesiunea Apostolică de la Sf Apostol Petru, asemenea Lui au fâgăduit să Îl Urmeze pe Hristos și li s-a dat Harul și cheile Împărăției Cerurilor, având puterea de a dezlega pe fiii duhovnicești și de a le deschide poarta Raiului.

Fiecare, în chip cinstit - să știe bine! – că va da seamă înaintea lui Dumnezeu pentru sufletul său, dar și pentru sufletele din turma cea mică a lui Hristos pe care o păstoresc, și pe care i le-a încredințat Dumnezeu!

Cum puteți sta indiferenți, văzând pe fiii voștrii târâți în adâncurile gheenei, nu conștientizați că unde este Păstorul acolo este și turma?

Nu vă treziți nici în Ceasul al 11-lea?

Cum puteți spune că nu e treaba noastră!? De ce atâta tăcere?

De ce frica a paralizat pe cei Sfințiți de Har, nu știți că „fricoșii nu vor moștenii Împărăția lui Dumnezeu!”

Hristos ne-a lăsat ca testament scumpa făgăduință:

„Nu vă temeți!” ... Iată, Eu cu voi sunt până la sfârșitul veacului (Mt 28, 20).

Nu urmați demonilor care au căzut din Curțile Cerești și viața lor s-a înnegrit, iubirea de sine i-a îmbrăcat cu întuneric!

Dar Hristos când a dat Harul, L-a dat cu măsură?

Atunci de ce nu ați spus „**e prea devreme... ?**”

L-a dat după fapte sau premii sau diplome lumești, după merite?

Nu! Duhul bate acolo unde vrea! Și cum a venit la fel se poate și lua!

În Duh, fără să vă dați seama..., datorită învârtoșării inimii voastre ..., nu veți ști, și nu veți vedea.

Asemenea lui Faraon, căruia datorită nemulțumirii i s-a luat darul...! Iar când s-a trezit din somnul lenevirii și al egoismului, a fost prea târziu și și-a dus poporul spre pieire!

Dar noi nu mai suntem sub Lege ca Faraon, Hristos ne-a izbăvit de moarte, Hristos a Înviat, Hristos a revărsat Harul, pentru a izbăvii toată omenirea din întunericul iadului și pentru a fi alături de El în Împărăția Cerurilor, pregătită de la întemeierea lumii celor aleși, care Îl recunosc și Îl urmează!

Hristos este în veci Biruitor! Și ne-a lăsat o făgăduință:

„Voi zidi Biserica Mea și porțile iadului nu o vor birui pe dânsa (Matei 16:18)

Adevărata Biserică a lui Hristos care nu s-a implicat în „co-existența” cu cel rău și care nu s-a închinat lui Antihrist, nu-și va înceta existența, în ciuda tuturor vitregiilor, a scârbelor și a persecuțiilor, la care va fi supusă până la sfârșitul lumii.

Va rezista până la a Doua Venire a lui Hristos, chiar de va rămâne doar cu un „**singur episcop, preot...**”, care va păstra și menține credincioșia față de Hristos Mântuitorul, împreună cu o un grup total neglijabil de clerici și de mireni.

„Privegheați și vă rugați, că nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul Omului!”

Poate încă o zi sau ani, cine stie cât timp ne mai îngăduie Domnul, noi trebuie să fim pregătiți ca și când aceasta este ultima zi, în care Îl putem urma pe Hristos - Mirele nostru, mâine este deja prea târziu, mâine poate fi veșnicia și nu mai este cale de întoarcere sau de pocăință, în ce ne prinde în aceasta ne judecă !

Dacă toți cei care au mărturisit în timpul lor, în veacul și zilele vieții lor, ar fi spus:

- „**e prea devreme acum...**” - , ar fi strigat pietrele de pe drumuri și toată creația s-ar fi plecat în fața Creatorului și s-ar fi jelit de căderea omului.

Dar sufletul împăcat, sufletul care și-a pus nădejdea până la capăt în Dumnezeu, este de nebirit în această lume așa cum Proorocul David mărturisește: „*Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară; Domnul este ajutorul meu, nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul.*”

Nici o stihie a lumii, nici o putere vrăjmașă a întunericului acestei lumi nu are putere asupra lui. Din contră, acel suflet este cel care îi va întări pe cei din jur.

„Nu te teme, turmă mică, pentru că Tatăl vostru a binevoit să vă dea vouă împărăția” Luca 12.32

„Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă.” Matei 6.33

Să luăm exemplul de la cei care au fost treji cu curaj și bărbăție:

De la începuturile lumii și până azi, prin viața lor, în felul lor și după puterea lor, fiecare și-a făcut partea sa, datoria sa, și-au înmulțit Talantul primit în dar de la Dumnezeu:

Sf. Arhanghel Mihail

- Arhistrateg și Mare Voievod, Căpetenia oștirii Domnului - primul mărturisitor încă înainte de veacurile lumii.

Chiar și pe Acesta, vrăjmașul satan, a vrut să îl tragă în jos, la căderea sa din înălțimi.

Dar Acesta a strigat cu glas mare: „**Să stăm bine, să stăm cu frică, să luăm aminte...**”!

Și a fost izbăvit de Dumnezeu, s-a oprit căderea și a încetat îngrozitorul război și satana a fost izgonit din Cer pentru că s-a ridicat împotriva Ziditorului.

„Și s-a făcut război în cer: Mihail și îngerii lui au pornit război cu balaurul. Și se războia și balaurul și îngerii lui și n-a izbutit el, nici nu s-a mai găsit pentru ei loc în cer. Și a fost aruncat balaurul cel mare, șarpele cel de demult, care se cheamă satana, diavolul cel ce înșela pe toată lumea, pe pământ și îngerii lui au fost aruncați cu el”.

Ce s-ar fi întâmplat dacă ar fi spus „e devreme acum, să mai așteptăm o secundă ...?”

O secundă ar fi însemnat căderea tuturor oștilor cerești!

Sf. Prooroc Moise

- Văzătorul de Dumnezeu, dătătorul Legii celei vechi, etc.

Cel care l-a văzut și mărturisit pe Dumnezeu atât în fața poporului Israel cât și în fața întregii lumi. Cel mai mare Profet al tuturor timpurilor, cel care și-a împlinit menirea și faima Sa a rămas în inimile tuturor popoarelor, având mare admirație față de personalitatea sa complexă.

„De atunci nu s-a mai ridicat în Israel prooroc asemenea lui Moise pe care Dumnezeu să-l fi cunoscut față către față, nici să săvârșească toate semnele și minunile cu care Domnul l-a trimis în pământul Egiptului asupra lui Faraon și asupra tuturor dregătorilor lui și asupra a tot pământul lui; nici să facă cu mână tare și cu mari înfricoșări ceea ce a făcut Moise înaintea ochilor a tot Israelul.” Deut. 34.10

Sf. Ilie și Enoh

– proorocii dinainte de sfârșitul lumii – cei care Îl vor mărturisii pe Hristos și vor întoarce la pocăință mulțimi de popoare.

Enoh, bineplacut Domnului fiind, s-a mutat cu trupul și este pildă de pocăință neamurilor.

Proorocul Ilie e numit „al doilea înaintemergător al Venirii lui Hristos”.

„Cu șapte ani înainte (de sfârșitul lumii), după cum a proorocit Daniil, vor veni Enoh și Ilie propovăduindu-le să nu-l primească (pe Antihrist). Antihrist îi va chinui și le va tăia capetele” Dar după treia zile și jumătate vor învia și se vor înălța la Cer.”

Sf. Apostol Andrei

– Cel Întâi Chemat, fratele Sf. Apostol Petru și Apostolul românilor.

Cel care a continuat misiunea de propovăduire a evangheliei ajungând până în Scitia – Dobrogea și a încreștinat poporul Român. Sfântul Andrei a murit ca martir la Patras.

Sf. Maxim Mărturisitorul

– teolog și sfânt părinte al Bisericii, precum și un apărător al Ortodoxiei în fața ereziei monotelismului, mărturisitor, mucenic.

„În fața mulțimii, i s-a tăiat limba din rădăcină și mâna dreaptă, ca să nu mai poată comunica adevărul, nici cu graiul nici în scris. Astfel, se adevăra din nou că fiecare părticică din dogmele Bisericii s-a impus prin sângele celor ce au fost gata să-și dea viața pentru mărturisirea ei, fiind o chestiune de viață, nu o simplă speculație teoretică.”

Sf. Maxim Mărturisitorul a spus: „Domnul Hristos a numit Sobornicească Biserica pe aceea care păzește adevărata și mântuitoarea mărturisire de credință.

- Chiar dacă tot universul va fi în comuniune cu patriarhul, eu nu voi fi în comuniune cu el !

Precum știu că Sfântul Duh prin Apostolul Pavel spune că îngerii înșiși vor fi anatema dacă ar propovădui într-alt chip, aducând ceva nou la credință”.

Părintele Nicolae Steinhardt

„Căci cu inima se crede spre dreptate, iar cu gura se mărturisește spre mântuire”. Rom. 10.10

„Mărturisirea lăuntrică e bună pentru sporirea noastră duhovnicească, pentru mântuire însă e nevoie, neapărată nevoie, de una exterioară, cu gura, cu vorba. Nu ajung iubirea sau credința cu gura, oricare ar fi riscurile.

Nimic nu poate fi pus în balanță cu Hristos: nici nevasta, nici copiii, nici părinții, nici rudeniile, nici casa, nici bunurile, nici situația, nici slujba, nici chiar viața. Când e vorba de Hristos, El trebuie mărturisit indiferent de faptele cele mai apropiate și mai dragi nouă; și anume trebuie mărturisit cu vorba, cu gura.”

„Nu ajunge să crezi cu inima. Ni se cere o declarație publică. Nu-s puse în discuție numai oarecare cuvinte și formule, oarecare cuvinte și vorbe de clacă. Mărturisirea cu glas puternic e altceva, e cu totul altceva. E totuna cu o luare de atitudine, cu adoptarea unei ținute, cu vădirea ființei noastre lăuntrice, darea noastră pe față și în vileag, arătând cine și ce suntem, de ce parte suntem, unde ne situăm, ce hram purtăm, ce căutăm pe acest pământ, ce sens dăm prezenței noastre în lume, cum ne definim.”

Sf. Meletie Galisiotul

– un “MAXIM MĂRTURISITORUL AL SECOLULUI XIII”, căruia tăindu-i-se limba de Ecumeniștii veacului (numiți atunci “latinocugetători”) predica minunat Dogmele Sfintei Ortodoxii.

„Se cuvine celor ce ascultă cuvântul de mântuire și care sunt învățați în Scriptură să cerceteze cu dreaptă socoteală cele pe care le zic dascălii și arhieriei; și câte sunt unite cu Scripturile să le primească, iară câte sunt neunite să le lepede. Și să se îndepărteze de cei care rămân întru învățături greșite.”

„Să nu ascultați nici de călugări și nici de preoți în cele ce vă sfătuiesc rău. Și ce zic nici de preoți? Ci nici la arhieriei să nu vă plecați, nici să vă supuneți, când vă sfătuiesc să faceți, să ziceți și să cugetați acelea care nu au mărturii din Sfânta Scriptură și nu sunt de folos sufletelor voastre”.

„Dacă arhierul tău este rău după credință, adică dacă are dogme eretice și hulitoare, fugi de dânsul chiar dacă este înger din cer.”

Sf. Spiridon al Trimitundeii

– mare făcător de minuni, numărându-se printre sfinții părinți de la Sinodul I Ecumenic de la Niceea.

În anul 325, a participat la Primul Sinod Ecumenic de la Niceea, unde a uimit pe mulți cu simplitatea cu care a explicat credința ortodoxă. Fără prea multă carte, sfântul a reușit să convertească un mare filozof al vremii de la arianism la Ortodoxie, uimind pe toți cei prezenți la Sinodul de la Niceea.

Sf. Atanasie al Alexandriei Mărturisitorul (Nemuritorul sau Atanasie împotriva lumii, Stânca sau Stâlpul cel Mare al Bisericii)

„Puțini sînt sfinții care au fost prigoniți cu atîta sălbăticie și duh de ucidere ca Sfîntul Atanasie. Dar sufletul lui măreț le-a îndurat pe toate cu răbdare pentru dragostea lui Hristos iar la sfîrșit a ieșit biruitor din toate chinurile lui îndelungate și teribile.”

„Dumnezeu este veșnic nemuritor, puternic, lumină, Împărat Atotțiitor, Luminător, Domnul, Dumnezeu Creator și Făcător. Acesta trebuie să fie și în chip ca cel ce vede pe Fiul să vadă și pe Tatăl”. (Cuvîntarea către elini).

Atanasie este una din cele mai puternice apariții în istoria Bisericii. Nu s-a mai dat niciodată o hotărîre bisericească de importanța deoființei, de la Niceea, și niciodată vreo hotărîre bisericească nu a mai provocat o luptă ca cea dintre niceeni și antiniceeni.

Atanasie stătea în fruntea niceenilor ca o stîncă în mare. De cinci ori a trebuit să plece în exil sau să fugă din orașul lui... Dar credința lui a rămas neclintită... El era pentru tot Răsăritul stîlpul Bisericii... El a sperat împotriva oricărei speranțe. Nu s-a îndoit niciodată de victoria finală a cauzei sale.”

Sfinții Martiri Brâncoveni, Constantin Vodă cu cei patru fii ai săi: Constantin, Ștefan, Radu, Matei, și sftencul Ianache

-mari mărturisitori ai dreptei credințe ortodoxe, arestați în Vinerea Patimilor, martirizați la praznicul Adormirii Maicii Domnului.

Sfântul Constantin i-a spus cu glas limpede: „Din sângele nostru n-a fost nimeni care să-și lepede credința!”

„Stați tare, bărbătește, dragii mei, și nu băgați seama de moarte; priviți la Hristos, Mântuitorul nostru!”

Arhimandritul Justin Pârvu

„Fiecare este dator să-și mântuiască sufletul. Fiecare să se intereseze și să vadă că ne aflăm în fața unui moment de cumpănă în care ai de ales: să-ți pierzi sufletul sau să-ți salvezi sufletul. Cel care nu s-a interesat până acum, nu e târziu încă să afle și să se dumirească.”

„Să nu vă împruinați în credință când veți vedea pe păstori că vă vor vinde, satana va fi întronizat la Ierusalim de către Patriarhi, Mitropoliți, Preoți ...:

Cei care indeamna la liniste si la adormirea constiintelor sunt vanduti. Atentie la fratii si preotii care nu iau seama la semnele vremurilor !”

Părintele ADRIAN FĂGETEANU

„A inceput epoca lui antihrist, sangerarile vor fi mult mai grele decat cum a fost pe timpul marxismului pentru ca antihristii de acum care conduc toata lumea ne urasc mai mult ortodoxia decat chiar marxistii.”
Deci cine e naiv si se crede in ei sau cine ajunge la o stare de panica, de teama, poate sa ajunga in deznadejde si sa faca ce s-a proorocit. Dar cine se roaga bunului Dumnezeu si isi pune nadejdea numai in el, spune Mantuitorul ca vremurile lui antihrist se vor scurta pentru cei alesi.

Pentru un banut se pot cumpara doi pui de porumbel sau turturele, nici o pasare nu va cadea moarta din aer fara stirea si voia lui Dumnezeu. Voi credinciosii sunteti mult mai de pret decat pasarelele, nici un fir de par din capul vostru nu va cadea fara invoirea lui Dumnezeu”

Mucenicii și mărturisitorii, martirii

– prin botezul sângelui - prin tăria în apărarea credinței și demnitatea credinței , a trăirii lor în fața necredincioșilor și a celor ce trăiesc în necinste.

Patriarhii, proorocii, apostolii

– prin râvna lor întru mărirea lui Dumnezeu și pentru mântuirea sufletelor omenești, credința și încrederea, ascultarea față de Domnul, propovăduirea Cuvântului.

Cuvioșii, asceții, doctorii fără de arginți

– prin răstignirea trupului cu toate poftetele și patimile lui, rugăciunea și cugetarea la Dumnezeu, neagoniseala, ajutorarea fără de răsplată a nevoiașilor.
etc...

Pe baza acestor mărturisiri, s-a răspândit credința; pe sângele mucenicilor a crescut și a înflorit Biserica lui Hristos. Veacurile de prigoane fățișe pentru credința lui Hristos au trecut, războiul puterii rele împotriva Bisericii n-a încetat, ci a îmbrăcat alte forme: la violență s-au adăugat viclenia și înșelarea. A venit epoca ereziilor, a lepădărilor de la Dreapta Credință, a apostaziei generale. Este prigonită Biserica – și noi trebuie să îndurăm prigoana.

Rabdă Hristos – trebuie să răbdăm și noi, împărtașindu-I pătimirile – fiindcă:

„cel ce rabdă până la sfârșit, acela se va mântui”; „cel ce nu-si ia crucea si nu-Mi urmeaza Mie nu este vrednic de Mine” (Mt. 10,38).

Acum noi suntem mai săraci, pentru că mulți Povățuitori și Părinți - Stâlpi din neamul nostru s-au dus, lăsând în urmă amintirea muceniei și a mărturisirii prin viața lor sfântă și curată trăită în Duhul Sfintei Scripturi și a Sfintei Tradiții.

Nu mai avem un Sfânt Daniil Sihastrul, care să blagoslovească pe Domnul Țării, care cu credință puternică, să iasă la luptă și să învingă în bătălii!

Vremurile acelea au apus, din păcate, noi trebuie să ne conformăm situației timpului actual, să devenim apă curgătoare și lină, care să se poată strecura, printre urzelile vrăjmașului, fără să se compromită, urmându-și cursul lin și sigur, spre Oceanul cel Nesfârșit al Harului lui Dumnezeu.

De aceea trebuie să fim trezvitori, atenți și cu mare discernământ, la „**CEI CARE DREPT ÎNVAȚĂ CUVÂNTUL ADEVĂRULUI**”.

Pentru a nu rămâne afară, bătând la ușă, asemeni fecioarelor bune! La miezul nopții când s-a făcut – **STRIGARE** - „**Iată Mirele vine...**”, ele au crezut că mai e timp, că e prea devreme..., că Mirele va întârzia. Luându-se după griji lumești, au ajuns prea târziu, ... și ușa s-a închis!

În orice timp și loc poți să Îl mărturisești pe Dumnezeu, prin viața ta, graiul tău, faptele tale..! Dumnezeu se uită la inima omului și se recunoaște în ea, dacă aceasta s-a unit cu El fiind UNA! Fiți înțelepți, privegheați și vă rugați, „*căci în ceasul în care nu gândiți Fiul Omului va veni*”. (Mt 24, 44)

Pentru cei care încă mai cred că e prea devreme...

Extrase din Scriptură și Sf. Părinți, despre mărturisire și lupta duhovnicească:

„Împărăția Mea nu este din lumea aceasta..., nu este de aici de pe pământ” (Ioan 18:33-37)

„Cel care se va lepăda de Mine înaintea oamenilor, și Eu Mă voi lepăda de el înaintea Tatălui Meu, Care este în ceruri.” (Matei 10, 33)

„Oricine va mărturisi pentru Mine înaintea oamenilor, și Fiul Omului va mărturisi pentru el înaintea îngerilor lui Dumnezeu.”

„Și veți fi urâți de toți pentru numele Meu; iar cel ce va răbda până în sfârșit, acela se va mântui. Când vă urmăresc pe voi în cetatea aceasta, fugiți în cealaltă; adevărat grăiesc vouă: nu veți sfârși cetățile lui Israel, până ce va veni Fiul Omului.” (Matei 10.23)

„Domnul este luminarea mea și mântuirea mea, de cine mă voi teme? Domnul este apărătorul vieții mele de cine mă voi înfricoșa? Când se vor apropia de mine cei ce îmi fac mie rău, ca să mănânce trupul meu... De s-ar rându împotriva mea ostire, nu se va înfricoșa inima mea, de s-ar ridica împotriva mea război, eu în El nădăjduiesc! ... (Ps. 26).

Nu mă voi teme de mii de popoare care împrejur mă împresoară, căci Tu Doamne ești cu mine. (Ps. 3)

Nu mă voi teme de ce-mi va face mie omul, că Tu Doamne ești cu mine !” (Ps. 117)

„Războiul ispitelor, duhovnicesc, e focul care lămurește ce suntem fiecare: lemne, pietre, aramă, paie, câlți, pământ sau cenușă.”

„Lumea aceasta este o călătorie cu nevoie și un stadion de alergare. Și răstimpul acestei vieți este vremea de luptă. În țara unde e luptă și în vreme de război, nu este nici o lege. Adică Împăratul nu pune margini și măsuri ostașilor Săi până la sfârșitul războiului, când toți oamenii se adună în fața porților Împăratului Împăraților și fiecare este cercetat acolo, dacă a avut răbdare în luptă, dacă nu s-a lăsat biruit sau dacă dimpotrivă, a întors spatele (a fugit).”

Așa cum spunea Sfântul Apostol Pavel:

„Cine ne va despărți pe noi de iubirea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia?

Precum este scris: „Pentru Tine suntem omorâți toată ziua, socotiți am fost ca niște oi de junghiere. Dar în toate acestea suntem mai mult decât biruitori, prin Acela Care ne-a iubit. Căci sunt incredintat că nici moartea, nici viata, nici îngerii, nici stăpânirile, nici cele de acum, nici cele ce vor fi, nici puterile, nici înățimea, nici adâncul și nici o altă făptură nu va putea să ne despartă pe noi de dragostea lui Dumnezeu, cea întru Iisus Hristos, Domnul nostru.” (Romani 8,35-39).

*Hristos e cu noi până la sfârșitul veacurilor!
Mântuirea și slava și puterea sunt ale Dumnezeului nostru!
Amin! Vino Doamne Iisuse!*

*Așa să ne ajute Dumnezeu!
Monahia Teodora*